

жекторитѣ. Плахо беспокойство и недоумение имаше въ тоя огненъ погледъ, който пронизваше мрака на нощта, взираше се, търсѣше. Най-често тоя снопъ отъ лжчи се спираше надъ Кайпа. Може би опасността се чакаше пакъ отъ тамъ? Може би неволно привличаха и викаха тия полета, облѣни съ толкова кръвъ, покрити съ хиледи трупове, полета, отъ които идѣше тъмното страдание на блуждаещи души? Дълго време широкиятъ и свѣтълъ снопъ стоеше неподвижно тамъ. Това не бѣше вече суровиятъ погледъ, който търсѣше съ ненавистъ скрития врагъ, а неподвиженъ, каточе изподъ спуснати ресници погледъ, ласкаещъ и скърбенъ.

Минаватъ мжчителни, дълги часове. Но и при най-силното напрежение идатъ минути, когато силитѣ отпадатъ и изневѣрватъ. Неусѣтно бѣхъ задрѣмалъ, полегналъ на голата, студена земя. Когато отворихъ очи, стори ми се, че дълго време съмъ лежалъ така. Бѣше се развидѣлило и тъмната, мжчителна нощъ ми се стори тѣй далечна. А може би не бѣхъ спалъ повече отъ половина часъ, защото ординарцитѣ и тржбачътъ стояха на сжщитѣ си мѣста, почти въ сжщитѣ пози, както бѣхъ ги оставилъ. Една кжса, но дълбока дрѣмка, въ която се бѣше изгубила границата между нощта и деня. Но това каточе бѣше достатъчно, за да изчезне всичката мжка на без-